

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 99/14
Люксембург, 10 юли 2014 г.

Решение по съединени дела C—358/13 и C—181/14
D. и G.

Смеси от ароматни растения, съдържащи синтетични канабиноиди и употребявани като заместители на марихуана, не са лекарствени продукти

С постановеното днес решение Съдът приема, че понятието за лекарствен продукт в правото на Съюза¹ не включва вещества, като смесите от ароматни растения, съдържащи синтетични канабиноиди, чието действие се изразява само в промяна на физиологичните функции, без те да могат да предизвикат пряко или непряко положително въздействие върху човешкото здраве, и които се употребяват единствено с цел да предизвикат състояние на опиянение и поради това са вредни за човешкото здраве.

По този начин Съдът се произнася по въпросите на Bundesgerichtshof (Федерален съд, Германия), който в рамките на две наказателни производства трябва да реши дали продажбата на смеси, съдържащи синтетични канабиноиди, които се използват като заместители на марихуаната, може да доведе до наказателно преследване на основание незаконна продажба на рискови лекарствени продукти. Всъщност двама продавачи на такива смеси (г-н D. и г-н G.) са били осъдени за продажбата на рискови лекарствени продукти от нисшестоящи съдилища на една година и девет месеца лишаване от свобода условно (г-н D.) и на четири години и шест месеца лишаване от свобода, както и на глоба в размер на 200 000 EUR (г-н G.). Към момента на настъпване на фактите синтетичните канабиноиди не са попадали в приложното поле на германския Закон за упойващите вещества, поради което германските власти не са могли да започнат наказателно преследване въз основа на този закон.

Консумацията на въпросните синтетични канабиноиди обикновено води до състояние на опиянение, което може да бъде под формата на екзалтираност и да достигне до халюциногенна възбуда. Тя също така може да доведе до гадене, силно повръщане, тахикардия и обърканост, делюзия, дори спиране на сърдечната дейност. Тези синтетични канабиноиди са тествани в предекспериментални проучвания от фармацевтичната индустрия. Сериите на изпитвания са прекъснати още в първата експериментална фармакологична фаза: всъщност се е оказало, че очакваните резултати от тези вещества по отношение на здравето не са могли да бъдат постигнати и е било вероятно настъпването на значителни странични ефекти поради психоактивното им действие.

Като има предвид, от една страна, целта на правото на Съюза, която се изразява в достигане на високо ниво на опазване на човешкото здраве, и от друга страна, контекста, в който се вписва понятието „лекарствен продукт“, Съдът приема, че в това понятие не са

¹ Понятието „лекарствен продукт“ по-специално е определено в член 1, точка 2, буква б) от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година (ОВ L 136, стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 116). Според тази разпоредба понятието за лекарствен продукт има следното значение: „Всяко вещество или комбинация от вещества, което може да бъде използвано или предписвано на хората или с цел възстановяване, корекция или промяна на физиологичните функции чрез упражняване на фармакологично, имунологично или метаболитно действие, или с цел поставяне на медицинска диагноза“.

включени веществата, чието действие се ограничава само до промяна на физиологичните функции, без те да могат да предизвикат пряко или непряко положително въздействие върху човешкото здраве.

Съдът отбелязва, че съгласно Bundesgerichtshof разглежданите смеси са употребявани не за терапевтични цели, а изцяло за удоволствие и поради това са вредни за човешкото здраве. Предвид целта за достигане на високо ниво на опазване на човешкото здраве, изискването за последователно тълкуване на понятието за лекарствен продукт, както и изискването за връзка между евентуалния вреден характер на даден продукт и терапевтичното му действие, такива вещества не могат да бъдат квалифицирани като „лекарствени продукти“.

Обстоятелството, че този извод би могъл да има за последица неналагането на наказателноправни санкции при търговия с разглежданите вещества, не е от естество да постави под съмнение преценката на Съда.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708